

Jongeren, floppy's en roken

JERRY GOOSSENS

Ach ja, floppydisks. Mijn eerste computer, een Apple II, moest met twee van die flodderige schijven worden bediend: een programmaschijf, die het apparaat bestuurd, en een schijf waarop de tekstverwerkte bestanden konden worden opgeslagen. Het is een herinnering die teruggaat tot ver in de vorige eeuw - 1986, schat ik - en ik betwijfel ten zeerste of mijn kinderen een floppydisk thuis zouden kunnen brengen als een artefact dat met computers van doen heeft. Laat staan dat ze het een argument zouden vinden om niet te roken.

De floppy is het symbool van de nieuwe reclamecampagne, gefinancierd door KWF Kankerbestrijding, die het roken van tabak onder jongeren een slecht imago moet bezorgen. 'Roken is zóóó dubbel cassettedeck,' luidt een van de slagzinnen waarmee het kwaad van de sigaret bestreden moet worden. Volgens KWF-woordvoerster Masja Meijer,

gisteren in deze krant, moeten jongeren zo het gevoel krijgen dat 'paffen' iets van vroeger is.

Aandoenlijk geformuleerd, dat 'paffen'. Ook iets van vroeger. Ik zie althans direct een clubje studenten voor me, in houtjetouwtjessens, met hoornen brillen en keurige scheidingen. Hoor van die Philip Bloemendal-wasknijper-op-de-neus-stemmen: 'Zeg kerel, heb jij nog wat te paffen? Mieters!'

Als vader van een, als het op tabak aankomt, genetisch belaste zoon van bijna 17, hebben alle pogingen om kinderen van het roken af te houden mijn sympathie. Alleen lijkt me het risico dat zo'n campagne averechts werkt groter dan de kans op succes. Het verantwoordelijke reclamebureau heeft tijdens de pitch ongetwijfeld dingen geroepen over 'social media' en 'virale campagnes', die heel veel indruk hebben gemaakt op de mannen en vrouwen van KWF

Kankerbestrijding, maar jongeren beschikken over een fijn afgestelde radar die onmiddellijk begint te loeien als volwassenen zich een cool, jeugdig toontje proberen aan te meten. Jongerencultuur is een vorm van sociale kwantummechanica: bestudeer het en het verandert van karakter. Ben je er net achter wat swag betekent, of fers of yolo, blij je een enorme wannabe als je ze ook gebruikt. Zo is het pejoratief 'zóóó' als in 'roken is zóóó dubbel cassettedeck' zóóó 2010. Dat gebruikt niemand meer. Cassettebandjes daarentegen, van oorsprong zóóó 1984, zijn in sommige kringen juist weer heel hip. Het idee dat ouderwets gelijk staat aan oubollig is achterhaald en, nou ja, ouderwets. Pop- en jeugdcultuur leunt steeds nadrukkelijker op het verleden, betoogt journalist Simon Reynolds in zijn boek Retromania. Zo zijn houtjetouwtjessens, keurige scheidingen en hoornen brillen een tijdje héél modieus geweest dankzij Mad Men. Een serie die zich

kenmerkt door sixties-design en het feit dat alle acteurs voortdurend staan te paffen.

Zóóó spoelenrecorder...

jerry@ad.nl

"'Niemand gebruikt meer zóóó. Dat is zóóó 2010',,